

Kršćanska biblioteka
www.monfortanci.com

RASPRAVA O PRIPRAVI NA SVETU MISU

Sv. Bonaventura, naučitelj Crkve

RASPRAVA O PRIPRAVI NA SVETU MISU

Naslov izvornika: na latinskom *Tractatus de praeparatione ad missam* ; na talijanskom *Il trattato della preparazione alla messa*.

Prijevod: p. Miljenko Sušac – misionar monfortanac

Predgovor

Želja nam je hrvatskoj katoličkoj javnosti ponuditi blaga svetačke i pobožne literature koja mogu pomoći vjernicima da dublje shvate i zažive sakrament svete Euharistije i da porastu u osobnoj pobožnosti prema Presvetom oltarskom Sakramentu.

Gospodin Isus je – kako nas uči Drugi vatikanski koncil – ustanovio euharistijsku žrtvu svoga Tijela i Krvi, da ovijekoviječi žrtvu na križu kroz stoljeća, sve dok ne dođe, tako da Crkvi, svojoj ljubljenoj zaručnici povjeri, spomen čin svoje smrti i uskrsnuća, vazmenu gozbu na kojoj se On blaguje, duša napunja milošću i daje nam se zalog buduće slave. Vjernici su pozvani da sudjeluju u tom otajstvu ne kao nijemi svjedoci, nego da ga kroz obrede razumiju Svetu Misu, pa da svjesno, pobožno i djelatno sudjeluju u tom najvišem činu naše vjere. Vjernici su kao zajednica pozvani prisustvovati cijeloj misi.

Drugi vatikanski Koncil u pastoralnoj konstituciji o svetoj liturgiji kaže: “Duhovni se život ipak ne sastoji samo do sudjelovanja u svetoj liturgiji. Doista kršćanin, pozvan da moli u zajednici, mora uz to ući i u svoju sobu i moliti Oca u tajnosti, dapače kako nas Apostol uči mora moliti bez prestanka...Veoma se preporučuju pobožne vježbe kršćanskog naroda, ako su usklađene s crkvenim zakonima i propisima, osobito kad se vrše po nalogu Apostolske stolice”. (br. 12-13).

Euharistijski kult ne završava sa svetom misom, nego u stoljetnoj tradiciji Katoličke Crkve imamo štovanje i pobožnost Presvetom Oltarskom Sakramentu izvan Svete Mise. Ipak valja naglasiti da svaka pobožnost Euharistijskom Isusu je u krajnjoj liniji povezana s njegovim Vazmenim otajstvom jer je Euharistija spomen čin njegove Muke Smrti i Uskrsnuća. Tako da je svaka pobožnost Presvetom Sakramentu usko sjedinjena sa Misnom žrtvom ili jer pripravlja na njeno slavlje ili jer je kao jedan produžetak našeg misnog bogoštovlja.

Isto tako napominjemo da u obnovljenoj liturgiji nakon Drugog Vatikanskog koncila najbolji način priprave za svetu misu bio bi razmatranje biblijskih tekstova koji će biti čitani u misi, pa ipak i ovaj svetački tekst ima svoju draž i može pomoći čitateljima da sa dubljom sviješću i pripravom prisustvuju svetoj misi. Do našeg centra je slučajno došao tekst Rasprave o pripravi na svetu misu na talijanskom jeziku pa smo ga preveli na hrvatski. Radi se o jednom pastoralnom izdanju. Dao Bog i Majka Božja da ova mala knjižica donese obilje duhovnih plodova u Hrvatskom narodu i potakne mnoge na veću ljubav prema Euharistijskom Isusu.

RASPRAVA O PRIPRAVI NA SVETU MISU

Uvod

Na čast preslavnog i nepodijeljenog Trojstva i najuzvišenijeg među sakramentima, to jest Tijela i Krvi našega Gospodina Isusa Krista, želim opisati način koji će te lagano dovesti do kontemplacije tako velikog otajstva i prikladno te pripremiti da ga primiš. Ne čitaj na

brzinu, zaustavljajući se samo na jeci riječi, nego učinkovito utisni značenje onoga što čitaš, zaustavi se i razmatraj u nutrini s ljubavlju svako poglavlje i njegove dijelove, takve kakvi jesu.

1. O ČETVEROSTRUKOM PRETHODNOM ISPITU SAMOGA SEBE PRIJE SVETE MISE

Prije svega kad kaniš pristupiti stolu nebeske gozbe, po savjetu apostola Pavla, brižno ispitaj *samoga sebe* s kojom vjerom, ljubavlju, nakanom i ciljem pristupaš.

1.1. Neka svatko ispita svoju vjeru kojom pristupa oltaru

1. Razmatraj posebno i pažljivo ove četiri stvari. A za početak pazi na vjeru koju trebaš gajiti o istini i naravi ovog sakramenta. Trebaš čvrsto i bez ikakve sumnje vjerovati, da kao što uči sveta katolička vjera, u trenutku kad su izrečene Isusove riječi pretvorbe, vidljiva tvar kruha, skoro iskazujući čast svome Stvoritelju, ustupa mjesto, pod svojim prilikama, oživljavajućem Kruhu koji s Neba silazi, po svećeničkoj i sakramentalnoj službi. Materijalni kruh prestaje postojati i u isto vrijeme, na jedan neizreciv i divan način, pod prilikama kruha je prisutno više stvarnosti.

Prvo, prisutno je prečisto Tijelo Kristovo, sveto Tijelo koje je bilo oblikovano po djelovanju Duha Svetoga u krilu slavne Djevice Marije, koje je bilo na križ pribijeno, položeni u grob, proslavljeno u Nebu. Drugo, budući da tijelo ne živi bez krvi, sigurno je tu prisutna i dragocjena Krv koja se prolila na križu za spas svijeta. Treće, budući da ne postoji pravo čovjek bez razumske duše, zbog toga je prisutna i prečista duša Kristova koja u milosti i slavi nadilazi svaku silu, moći i vlast, u kojoj su sva blaga božanske mudrosti. Četvrto, budući da je Krist pravi Bog i pravi čovjek, tu je prisutan i preslavni Bog u svome veličanstvu.

Sve ove četiri stvarnosti, promatrane skupa i pojedinačno su sadržane potpuno i cjelovito pod prilikama kruha i vina, ne manje prisutne u kaležu nego u hostiji, ne manje prisutne u hostiji nego u kaležu, niti se nadomješta u drugome što bi nedostajalo u prvome, nego se nalaze po obadvije prilike. Otajstvo o kome bi bilo mnogo za kazati. Dosta je vjerovati da je pod obadvije prilike pravi Bog i pravi čovjek, kojemu služe mnogobrojni anđeli a prisutni su sveci.

2. Promatraj kako je lijepo da je Krist prisutan pod obadvije prilike. Prvo jer su kruh i vino najbolja ljudska hrana. Kruh hrani tijelo, a vino prelazi u krv koja je sjedište duše. Drugo, jer je njihovo korištenje primarno i redovito, drži se da su najprirodniji i najmanje smetaju, zbog toga oni jako dobro označuju čistoću duhovnog osvježanja. Treće, jer odlično označuju Tijelo i Krv Kristovu. Kruh predstavlja njegovo izmučeno i razlomljeno tijelo u Muci, ispečeno plamenom Božje ljubavi u pećnici i na oltaru križa. Vino predstavlja krv, iscijeđenu iz grožđa, to jest iz tijela Kristova od onih koji su ga gazili i pritiskali na presi križa. Četvrto, kruh i vino koje odbijamo iz mnogobrojnih zrna pšenice i grozdova, čudesno simboliziraju mistično Tijelo Kristovo, Crkvu, koja se sastoji iz brojnih vjernika predodređenih za vječni život.

3. Kada pristupaš oltaru, pazi da ne posrćeš sumnjajući ili da se kao slijepac koji ide istražujući štapom ne osloniš prirodne razloge ljudskog razuma, istražujući kako se te stvari mogu dogoditi, po uzoru na Židove iz Isusova vremena ili na učenike koji su se sablaznili i ostavili ga. Podloži se Bogu, i podloži svoj razum vjeri koja je potvrđena tolikom svjedočanstvima. Uistinu kako bi mogli sumnjati u ovaj sakrament, kada znaš da ga je ustanovio Isus, da su o njemu propovijedali apostoli, da su mnogi sveti oci o njemu pisali, svečano ga proslavljale, sastavljali vjerodostojne obrede, kad je potvrđen tolikom čudesima, skoro kao vidljivim dokazima? Oduzmi Crkvi ovaj sakrament, i na svijetu bi ostala samo

zabluda i nevjernost, kršćanski narod bi postao skoro kao krdo svinja, raspršen i predan idolopoklonstvu, kao što se vidi kod nevjernika. Sveta Euharistija podržava Crkvu, jača vjeru, po njoj cvjeta kršćanska religija i bogoštovlje; zbog toga Krist reče: *Ja sam s vama do svršetka svijeta*.

4. Promatraj zatim kako se priličilo da se Krist dadne na tako prikriven način. Koju bi vrijednost imala tvoja vjera da ti se Isus vidljivo ukaže? Sigurno bi mu se klanjao, ali prisiljen. Kako bi tjelesne oči mogle izdržati tako veliku slavu? Koji bi nerazumnik mogao kazati da će jesti živo ljudsko meso i piti prirodnu ljudsku krv? Neka nestane svaka sumnja, jer kao što je jedanput u djevičanskom krilu bilo prikriveno Božanstvo, i Sin Božji se pokazao vidljivo svijetu utjelovljen kao pravi čovjek, tako i proslavljena ljudska narav sjedinjena s Božanstvom, ostaje prikrivena pod prilikama kruha i vina, kako bi se prilagodila nama smrtnicima?

1.2. Neka svako ispita o nakani i raspoloženju s kojim pristupa oltaru

5. Trebaš istražiti s kojom nakanom i kojim raspoloženjem pristupaš svetom oltaru. Zato pokreni i ispitaj savjest, da nema kojeg zla u duhu, ili koje mrlje vani na tijelu koji bi mogli uvrijediti Onoga koji je svetac nad svecima. S tim ciljem ulazeći u svoju nutrinu zlobe tvoga duha promatraj koliko si zla učinio od svoga djetinjstva, koliko si dobra propustio, kako je kratak život a nepredvidljiv trenutak smrti, kako je sklizak i opasan put sadašnjeg vremena.

Iznad svega pogleda da li si od svoje posljednje ispovjedi – Bog nedao – učinio koji smrtni grijeh ili nakanio sagriješiti, zbog kojih je tvoja siromašna duša mrtva, otkinuta od Kristova korijena i Crkve, jer Kruh života i nebeska hrana ne donosi životnu energiju niti hranu udovima koji su otkinuti i mrtvi. To potvrđuje i Pismo: *Mudrost ne ulazi u dušu koja griješi niti boravi u tijelu koje je rob grijeha*. Oni koji su takvi primaju sakrament, ali ne predmet sakramenta, to jest Kristovu milost i jedinstvo njegove ljubavi, oni ustima primaju sakrament ali on ne oživljava njihov duh, silazi u utrobu ali ne prodire u razum.

Progutaju ga kao bezumnici bez da ih u njima samima dodirne, ne oživljava im dušu, niti ih sebi pridružuje niti u sebe ucjepljuje, nego naprotiv sam Krist ražalošćen s gađenjem one koji su u ovakvom stanju odbacuje kao lešove koji se raspadaju da ga pojedu divlje životinje i ptice nebeske, budući da se ta duša žalosno predala đavlu po grijehu i Krist je predaje đavlu da je muči kako je pisano za Judu: *Čim je uzeo zalogaj u njega uđe đavao*. Zato ako si u tako žalosnom stanju teškoga grijeha ne umišljaj da se možeš približiti oltaru ni zbog bilo kakvog razloga bez potrebnog pokajanja, nakane da se popraviš, nakon što si se ispovjedio jer teško je pasti u ruke Boga živoga.

6. Ali jao, koliko svećenika i vjernika danas su bijedni i ne brinu se za svoje spasenje, jedu Tijelo Kristovo na oltaru kao da je životinjsko meso, zaokruženi i zaraženi odvratnostima o kojima se ne može niti govoriti, ne mogu držim dodirnuti i poljubiti zaraženim rukama i zaprljanim usnama Sina Božjega i Djevice Marije. Uistinu kad bi Bog prihvaćao njihovu žrtvu sam bi postao, kad bi to bilo moguće, lašcem i sudrugom grešnicima. Još i više, što je gore, neki od njih u ovo vrijeme su se tako izopačili i postali ludi te vjeruju (najnesretniji među nesretnicima), da su njihove zloće i nečistoće grijeha, koje svakodnevno čine i ponavljaju okajane samim činom svakodnevnog slavljenja svete mise i pričešću, bez da se ispovjedi i čine pokoru. Oni nisu svećenici i vjernici nego svetogrdnici, nisu kršćani nego heretici. Uistinu kad bi imali pravu vjeru ili bi se bojali griješiti, ili bi prestali pričešćivati se.

7. Treba paziti ne samo na nečistoću duše nego i tijela. pazi da se ne približiš oltaru ako nisi čist. I ne govorim toliko o svojevolumnom kaljanju tijela bludom koja je smrtna, nego i o noćnoj i slučajnoj nečistoći koja priječi slavljenje svete mise ako nema velike potrebe ili traženja onih koji na to imaju pravo. U ovom slučaju ako se nisi izložio grijehu požudom ili proždrljivošću, te sjećanja i prljave slike nisu jako okaljale tvoju dušu, mislim da bi se mogao

približiti oltaru, ako netko nema bolje prosudbe, pogotovu ako te privlači slavljenje neke posebne pobožnosti, blagdana ili neka druga slična prigoda.

Trebaš koliko ti je moguće i ruke sačuvati čistima, kao i sve druge tvoje udove. Zbog toga ti savjetujem da se paziš više od svih drugih ljudi, u svako doba pogotovu kada se pripravljaš za misu, od svakog ružnog i nečistog dodira, što bi bio grijeh, nego i od neprilika i prljavštine. Saberi se potpuno tako da te ništa drugo ne rastresa, ni misao ni čin. Valja paziti i na čistoću oltara i svetog posuđa jer treba brižno postupati sa svakom čašću s Onim kojega časte anđeli i arkandeli.

1.3. Neka svatko ispita s kojom ljubavlju i željom pristupa oltaru

8. Kao treću stvar ispitaj samoga sebe s kojom ljubavlju i željom se približavaš oltaru. Uistinu ne samo smrtno grijesi nego i laki koje umnažаш zbog lijenosti, olakosti i rastresenosti, iako ne usmrćuju dušu, čine čovjeka mlakim, lijenim, namrgođenim, nesprenim i nepodobnim za misu, izuzev ako spomenuta prašina i slama nisu odletjele dahom Duha Svetoga ili uništene raspaljenim srcem i dubokom poniznošću srca koje promatra svoju bijedu. Pazi, dakle, da se približiš oltaru mlak, lijen i rastresen jer bi tako nedostojno primio Krista, ako se brižno, pažljivo i sabrano ne pripraviš.¹

Zbog toga apostol Pavao u jedanaestom poglavlju prve poslanice Korinćanima kaže: *On jede svoju osudu*, i objašnjavajući jasnije dodaje: *Zbog toga su mnogi među vama slabi*, i to zbog nedostatka vjeri, *i bolesni*, to jest ranjeni smrtnim grijehom, *a toliki spavaju*, zbog obamrlosti i slabosti.

9. “O kako su teške – piše sv. Beda – i kako brojne muke koje me ožalošćuju! Pristupiti nedostojno je užasna osuda, ne pristupiti zbog većeg nemara i nebrige je grijeh dostojan gnušanja” (*Comentarius*, PL 119, 339.). Uistinu kad je neki svećenik bez smrtnoga grijeha, s dobrom nakanom i nema nikakvu opravdanu prepreku propusti slaviti misu ne zbog poštovanja nego zbog nebrige, tada koliko je do njega lišava Presveto Trojstvo časti i slave, anđele radosti, grešnike oproštenja, pravednike pomoći u milosti, duše u Čistilištu olakšanja i oprosta, Kristovu Crkvu duhovnog dobra, sebe samoga duhovnog lijeka protiv svojih slabosti svakodnevnih grijeha. Jer kako kaže sv. Ambrozije “ako svaki puta kad se izlijeva Kristova Krv se proljeva za oproštenje grijeha, ja je trebam svaki puta primiti da bi uvijek bili oprošteni moji grijesi, ja koji uvijek grijehim, trebam trajno uzimati i lijek”.

Isto tako lišava sebe svih dobara koja proizlaze iz svete pričesti, a to su: otpuštenje lakih grijeha, mrtvljenje strasti, prosvjetljenje duha, nutarnja snaga, sjedinjenje s Kristom i njegovim mistični Tijelom Crkvom, jačanje kreposti, jakost protiv đavla, sigurnost vjere, uzvišenost nade, poticaj ljubavi, rast pobožnosti i anđeoski život. Zatim ne vrši uzvišenu i časnu službu koju je preuzeo pred Bogom; usprkos što je pisano: *Proklet tko nemarno obavlja djela Božja* (Jer 48, 10). A da ne kažemo da vrijeđa Krista i krši njegovu zapovijed da se slavo ovaj sakrament, iako sam Isus prijeti: *Ako je budete jeli tijelo Sina čovječijega nećete imati života u sebi...* (Iv 6,54). Takav svećenik obija popudbinu na svom putu, izlaže se smrtnoj opasnosti, jer ako se ne hrani Tijelom Kristovim koje podržava život, postaje kao suhi ud do kojega više ne dopire hrana.

Na kraju, ukoliko je do njega, zakida božansko čašćenje i dužno klanjanje Stvoritelju kao onaj koji je nezahvalna za Božja dobročinstva. Zbog toga u knjizi Brojeva piše: *Ako je netko čist – to jest nije u smrtnom grijehu – i nije na putovanju – ili na bilo koji drugi način spriječen, pa ipak – ne slavi Pashu neka se iskorijeni iz naroda budući da nije u svoje vrijeme prinio žrtvu Bogu* (Br 9,13). Dakle, koliko više možeš, sa svom brigom, s djelotvornom

¹ U našem izdanju *Pobožnost Presvetom Oltarskom sakramentu* možete naći razne molitve svetaca priprave i zahvale za svetu pričest. A u prvom dodatku ovog izdanja možete pronaći pripravu za pričest sv. Faustine Kowalske.

ljubavlju, u pokajanju, i gorljivoj pobožnosti odagnaj od sebe svaku obamrlost i lijenost da ne bi bio kriv što si odbio darove tolikih milosti.

10. Ako želiš ražariti ljubav pažljivo razmatraj ove dvije stvari: prva, plamen beskrajne ljubavi u kojoj je najviše dobro, Isus sam, podnio za tebe bijednog crva, tako bolnu sramotu križa; drugo, plemenitost, slast i uzvišenost hrane i pića njegova Presvetoga Tijela i Predragocjene smrti. Razmatraj o njegovoj preblaženoj smrti, istražujući njene uzroke. Glavnim uzrok je naša potreba otkupljenja. Svaki zakon, onoga koji uvrijedi kraljevsko veličanstvo, sudi na smrt. I mi bi bili osuđeni na smrt, kako to zahtijeva priroda naših grijeha, ali se Bog smilovao ljudskoj bijedi, poštedio nas je smrti i providio da podmiri tako veliki dug. Dopustio je našim precima da ubijaju životinje kao žrtve okajnice. Trebalo je svaki puta kada se sagriješi prikazati žrtvu. Te stvari su bile samo slika i sjena, dok Krist, glava ljudskoga roda, nije poslan, živa Žrtva bez grijeha, obdarena razumom koja se iz ljubavi prema svim ljudima prikazala na smrt kao otkupnina za našu smrt.

Nije trebalo da on više puta umre. Umirući jedanput zadovoljio je za sve buduće grijeha. Bilo je dovoljno da on umirući jedanput ostavi nama ovu hostiju, svoje Tijelo, da bi je mi na otajstven način svaki dan prikazivali Bogu Ocu kao spomen čin kao okajnicu za našu smrt kojoj smo svakodnevno zbog grijeha podložni. Svaki dan se obnavlja ova prinos – kaže sv. Augustin – iako je Krist trpio samo jedanput, jer svakodnevno grijeshimo. Bez grijeha ljudska slabost, nažalost ne zna živjeti, a jer svaki dan padamo svaki dan na mističan način za nas žrtvuje.

Zbog toga sve što se čini za vrijeme svete mise, svaki obred i ures predstavlja Muku Kristovu zbog toga je u sveto misi više od svega neophodno sjećanje na smrt Kristovu, a to i sam Isusu kaže: *Ovo činite meni na spomen* (Lk 22, 19). Apostol Pavao piše Korinćanima: *Svaki puta kad jedete od ovoga kruha i pijete iz kaleža Gospodnjega, naviještate njegovu smrt dok on ne dođe* (1 Kor 11, 26) – to jest do suda. Ti kada pristupaš oltaru kaži:

11. Molitva: Nebeski Oče evo sjećajući se smrti tvoga Jedinorođenoga Sina našega Gospodina Isusa Krista prikazujem ti ovu žrtvu koju je on sam već jedanput tebi prikazao za spas cijeloga svijeta. Prikazujem ti na oltaru tvoga Veličanstva živu žrtvu, koju si ti s toliko samilosti stavio na oltar Križa kako bi bila žrtvovana za nas. Sjeti se Isusova svetog krvavog znoja koji je padao na zemlju kao kaplje krvi. Pogleda na njegovo djevičansko tijelo okrutno izbičevano, izudarano pljuskama, natečeno od modrica, pokriveno pljuvačkom, natopljeno krvlju, izbodeno trnjem, probodeno čavlima i kopljem. Pogledaj na samilost tvoga Sina koja ga je pobijedila i nagnala da na sebi kuša i izmjeri grijeh cijeloga svijeta na tezulji križa. Neka te to potakne Oče da budeš milosrdan s nama bijednicima. Pogleda ne na naše grijeha nego na lice tvoga Pomazanika. Prikazujemo ti naše prošnje ali se ne oslanjamo na naše zasluge nego na tvoju beskrajnu ljubav.

12. Zatim, dragi čitatelju, ako se želiš ražariti ljubavlju promatraj najukusnije jelo, Presveto Tijelo i vidi kako je dobro i ugodno da njegov duh boravi u nama, kako prikladno i korisno jelo nam je pripravio Nebeski Otac. Razumno stvorenje je bilo stvoreno sposobno sudjelovati u Božjoj dobroti te tako prispjeti u vječno blaženstvo, bez nje sam po sebi čovjek teži ništavnosti i vječnoj smrti. Zbog toga čovjek treba trajno oživljavati ovu svoju sposobnost prikladnom hranom koja će je učiniti dionikom kreposti i božanske milosti. Govorim o ishrani jer kao što tijelo životinje s hranom jača, goji se, dobiva životnu toplinu i živahnost, i kao što anđeli u nebeskoj domovini piju u punini na izvoru vječnoga i živoga svjetla, i nasićuju se u obilju kuće Božje, tako je Vječna Mudrost provodila hranu razumske duše ljudi – koje je otkupila uz tako visoku cijenu te milošću učinila velikima i sličnima anđelima Božjim – kruh kojim se hrane anđeli i bez kojega ni jedni ni drugi ne mogu živjeti, i sve to na način prikladan nama, slabim smrtnicima.

Nama je nemoguće u ovom smrtnom tijelu kušati svu snagu ovog Kruha života u svoj njegovoj prirodi, to jest Božanstvu, zato nam je darovana hrana u prikladnijem obliku da je

možemo jesti, a taj je kruh i vino u prirodnom stanju koji okrepljuju. I kao što Bog hrani anđele, te žive duhove, nestvorenom Riječi, tako je naumio hraniti smrtne ljude Utjelovljenom Riječju u sakramentu kao što je pisano: *Čovjek je jeo kruh anđeoski, i ; Ja sam kruh koji je s neba sišao* (Iv 6,51).

13. Pazi i na ovo. Kao što se Bog brine o svim životinjama i pripravlja im prikladnu hranu tako se brine da nahrani i plemenito Tijelo Kristovo, Crkvu kojoj je Krist Sin Božji glava. Crkva može primiti život i snagu samo od svoje Glave tako da svi njenu udovi, to jest pravednici, usko sjedinjeni međusobno s Kristom glavom, hrane se njegovim Duhom i ljubavlju po ovom sakramentu jedinstva i mira. Zato, kao što tijelo nema života ako se ne hrani prikladno, tako i razumska duša nema duhovni život bez ovog duhovnog jela koji joj odgovara.

Zbog toga je Krist rekao: *Tko mene jede živjet će po meni* (Iv 6,58). Ali postoji jedna razlika između tjelesnog i duhovnog hranjenja, u prvom pojedena hrana mijenja svoju bit u organizam onoga tko jede i hrani ga; u drugom slučaju tko jede ucijepljen je u Krista i sjedinjuje se s ljubavlju Kristova duha. Zbog toga je bilo rečeno sv. Augustinu: “Neću se ja preobraziti u tebe, nego ti u mene”, to jest postati ćeš moja slika dobrote i svetosti, kao što vatra upriličuje sebi željezo.

1. 4. Neka svatko ispita samoga sebe i s kojom nakanom pristupa oltaru

14. Četvrto i posljednje, ispitaj zašto i zbog čega pristupaš oltaru. Ovdje obrati pažnje najprije na čistu ljubav i svetu želju, zatim na potrebnu nakanu i odluku. Prvo promatraj što želiš, pogledaj da se ne približavaš oltaru zbog škrtosti, straha, ljudskog obzira, hvalisavosti, navike, ili kakve druge svjetske samodopadnosti ili interesa kao što u ova vremena mnogi zloupotrebljavaju na svoju propast ono što im je dano za spasenje.

Ajme, ajme, Gospodine Bože, koliki danas pristupaju oltaru, svetoj službi i božanskim otajstvima željni ne Kruha nebeskoga, nego zemaljskoga, ne Duha nego koristi, ne Božje časti nego svojih ambicija, ne spasenja duša nego gomilanja novaca, ne služenju Kristu u svetim otajstvima srcem i čistom dušom, nego uživanju, bogatstvu, oholosti i uživanju u Kristovoj baštini i milostinji naroda, ne više da zadobiju dostojanstvo u Crkvi nego ga krađu svadama i novcem, ne pozvani od Boga nego potaknuti od đavla.

15. Ti, dakle, o Božji čovječe usmjeri svoje zavjete i želje prema Bogu i promatraj koji osjećaji i čežnje te trebaju prožimati kada slaviš sveta otajstva. Neka te potiču ovi plemeniti motivi:

1. Svijest i kajanje za grijeh nadajući se očišćenju od svakoga grijeha po žrtvenoj Hostiji.
2. Naslućivanje i promatranje tvoje slabosti jer zazivaš Krista kao liječnika koji te lijeći od svakoga zla.
3. Želja da te Krist koji sve može oslobodi od nekog tereta koji te tišti, od nekog progonstva ili protivljenja.
4. Želja za kojom milošću, ili dobivanjem nekog duhovnog dobra od Onoga kojemu Otac ništa ne može uskratiti.
5. Zahvala za sva materijalna i duhovna dobročinstva koja su darovana tebi ili drugima jer ne možemo ništa prikazati Bogu za sve što nam je dao osim uzeti kalež spasenja i prikazati mu žrtvu hvale, to jest Isusa Krista.
6. Ljubav i samilost prema blišnjemu, budući da za spasenje živih i pokoj mrtvih ništa nije tako učinkovito kao Krv Kristova prolivena za oprostjenje grijeha.
7. Slavljenje Boga i svetaca, budući da nemamo ništa čime bismo im iskazali dužnu hvalu osim prikazati i sakramentalno žrtvovati Krista Bogu Ocu.

8. Ljubavi i čežnja za Bogom s prošnjom da te usko sjedini sa sobom po ovoj duhovnoj hrani.
9. Žeđ i želja da se umnoži milost jer ovaj sakrament sadrži izvor svake milosti i svetosti, sadrži autora spasenja, Isusa Krista, zato se i zove euharistija, to jest zahvala. Drugi sakramenti su samo potoci koji nas posvećuju.
10. Goruća čežnja kojom iz sveg srca želiš biti očišćen snagom ove preobilne ljubavi i najukusnije hrane, očišćen od svake mrlje duha i tijela, te pogotovu od svih opasnosti i napasti i sjediniti se nerazdvojivo s Kristom Spasiteljem i biti sačuvan u njegovoj ljubavi. Zbog toga je Krist u Ivanovom evanđelju govorio: *Oče htio bih da oni koje si mi dao budu gdje sam i ja, zajedno samnom da promatraju slavu koju si mi dao, da budu jedno kao što smo mi jedno, ja u njim i ti u meni, da budu potpuno jedno.* (Iv 15, 22. 25).

16. Drugo, pazi u duhu na potrebnu nakanu i odluku. Trebaš paziti na tri stvari kada slaviš misu, to jest da se klanjaš Bogu, obnavljaš spomen čin smrti Isusove i želiš pomoći cijeloj Crkvi. Pazi da imaš nakanu klanjati se Bogu bogoštovljem. Samo Bogu se tako klanjamo, tako čast iskazujemo Stvoritelju zbog podložnosti koju mu trebamo iskazivati. Pozvani smo prikazati mu ne samo naša dobra, nego i nas same, a kad bi trebalo biti spremni i umrijeti u zahvalu za njegova dobročinstva i beskrajno dobro koje nam je iskazao i to raskajana srca i ponizna tijela klanjajući se svom ljubavlju pred njegovom Uzvišenošću u našim činima i navikama, gestama i znakovima, časteći ga darovima i žrtvom, polažući u njega svaku našu nadu i želju kao u zadnji cilj zbog kojega je sve stvoreno.

Iščekujemo od njega svaku zaslugu i nagradu za naša dobra djela, kao i kaznu za naše pogreške po odluci njegove pravednosti. Svecima pak iskazujemo štovanje koje nije ni kult ni klanjanje, nego molitva i zazivanje da budu naši zagovornici kod Boga. Svako poštovanje koje njima iskazujemo iskazujemo ga zbog Boga s kojim su oni povezani.

17. Boga moramo beskrajno ljubiti, častiti i bojati ga se. Trebamo ga se bojati promatrajući njegovu svemogućnost i pravdu, može nas punim pravom osuditi i spasiti. Iz ovoga sinovskog straha rađaju se: kajanje za grijeh, sram, uzdasi, suze, udaranje u prsa, prošnje, postovi, mrtvljenja, pokore, hodočašća i slično. Boga zatim trebamo vrhunski častiti promatrajući njegovu mudrost i uzvišenost. Ovo čašćenje rađa: poštovanjem, poklonom, naklonima, klečanjem, padanjem ničice, molitvom, očišćenjem, posvetom, čišćenjem svetog posuđa, uređivanjem i ukrašavanjem svetih mjesta, slavljima, svečanim osvjetljenjima, psalmima, himnima i drugim sličnim stvarima. Na kraju Boga trebamo ljubiti bez mjere promatrajući njegovu dobrotu i milosrđe. Iz te ljubavi proizlaze zahvale, slava, himni, blagoslivljanje, sveti zavjeti, kađenja i slične stvari.

18. Sudjelujući na svetoj misi trebaš željeti da božje ime bude sveto u nama, da ga slavimo mi i cijeli svijet svetošću života, da se na zemlji poveća bogoštovlje i čast Božja, da cijeli svijet spozna da smo mi istinski klanjatelji jedinoga Boga o Spasitelja Isusa Krista.

19. Još trebaš biti svjestan da obavljaš spomen čin Muke Kristove kao što smo već napomenuli. Trebaš željeti biti na korist cijeloj Crkvi te moliti Boga za Papu, kardinale, biskupe, učitelje, ravnatelje, svećenike, monahe redovnike i redovnice, samostane i sve one koji služe Kristu. Trebaš moliti i za kraljeve, upravitelje, zapovjednike, djevice, siročad, zatvorenike, ožalošćene, slabe, bolesne i za cijeli Božji narod. Moliti valja i za pogne, šizmatike i heretike da se obrate pravome Bogu i sjedine s Kristovom Crkvom. Trebaš moliti i za posebne nakane, to jest za drage rođake, članove tvoje obitelji, prijatelje, pobožne osobe, one koji su ti se preporučili i nadaju se tvojim molitvama, a na poseban način moraš moliti za

sebe samoga. I ako nekoga od navedenih isključiš iz molitve² kako ne bi imao koristi od tolikog blaga, pogotovu ako to činiš iz mržnje ili zlopamćenja smrtno griješiš slaveći sveta otajstva s mržnjom u srcu.

2. O POKAJANJU I NEPOSREDNOJ PRIPRAVI I SLAVLJENJU MISE

1. Nakon ovih pobožnih vježbi i nakon što je razmatranje ražarilo tvoje srce izbaci iz sebe svoje grijehe, prisjećajući se raskajana srca što si učinio u mislima, riječima i djelima te koliko si propustio učiniti dobrih djela koja si trebao i mogao učiniti. I pođi tvom duhovnom liječniku, svećeniku, i ispovjedi svoje grijehe ne općenitom i neodređenom optužbom samoga sebe kako neki otvrdla srca čine koji svoje velike grijehe prikrivaju banalnim riječima. Oni govore bez srama i kajanja i to tako da bi se mogli javno ispovjediti te se ne bi zastidjeli ni na trgovima. To nije ispovijed već prijevara i izrugivanje.

Ti naprotiv ako želiš ozdraviti otvori svoje rane i iz dubine srca ispovjedi jasno i otvoreno ono što si učinio nakon posljednje ispovjedi, optuži se na samo za djela nego i za nevaljane misli kojima si prljao dušu, ne samo smrtno grijehe nego i lake koji grizu i vrijeđaju savjest. Ispovjedi se kratko i jasno.

2. Nakon što si izmolio pokoru koja će ti biti zadana moli neki od psalama, ako imaš vremena moli i neku drugu pobožnu molitvu. Kada pristupaš oltaru, promatraj Krista kako se upućuje s Križem u smrt, uroni svoje srce u sve što se događalo za vrijeme njegove Muke. Čitaj i slušaj samo ono što je obredom propisano ne umnažajući svojevolumno druge molitve zbog pobožnosti.

3. Kad se počne moliti Kanonska molitva pretvorbe, saberi svoj duh kako bi izbjegao rastresenostima i pazi na znakove, čine a još više na riječi, a najviše pazi na nakanu. Prvo, jer je tu najdragocjenije Tijelo, drugo jer je prisutna i Kristova tako slavna duša, treće jer je prisutno i beskrajno Božanstvo. U trenutku molitve za žive i mrtve ne trebaš riječima izraziti svoju prošnju nego se u duhu pojedinačno prisjeti nekih najbližih osoba a na drugih se prisjeti općenito prikazujući nakanu za sve one za koje si već molio ili si bio odlučio moliti. Kada dođe samo čas pretvorbe uzdigni svoj duh, a ako si svećenik, pazi da duhom slijediš onu nakanu koju je imao Krist na zadnjoj večeri te da činiš ono što uči sveta Majka Crkva. Prije pričesti malo se zaustavi i moli, ne usnama nego srcem³.

4. **Molitva:** Gospodine moj, tko si ti a tko sam ja, zašto želiš ući u sramno boravište moga tijela i moje duše? Zašto si me stvorio, ako sam te ja tako svetogrдно vrijeđao? Tisuću godina suza i pokore ne bi bilo dosta za pripremiti se za samo jedanput dostojno te primiti u tako plemenitom sakramentu, a koliko više sam ja nedostojan koji svaki dan bijedno griješim, nastavljam se ne popravljati i pristupam neprepravljeno! Ali tvoje milosrđe je beskrajno veće od moje bijede tako se uzdam u tvoju dobrotu te se usuđujem primiti te.

Dva su uvjeta koja se iznad svega traže da bi se dobro pričestili: duboka poniznost u spoznaji vlastitog ništavila i vjera u milosrđe zbog Kristove smrti.

5. Nakon pričesti, ako ne osjetiš nikakvu duhovnu okrpju, to je znak tvoje duhovne bolesti ili smrti. Primio si plamen u svoje krilo i ne osjećaš nikakvu toplinu, stavio si med u usta i ne osjećaš nikakvu slast? Naprotiv ako prijetiš u sebi neku blagost ili utjehu, ne pripisuj sebi zasluge, nego beskrajnoj Božjoj dobroti koje se proteže i na zle i tješe nedostojne, a u svom srcu kaži: "Svojim dobročinstvima si me uvjerio da mrzim svoje grijehe, ako si to učinio

² Navedene nakane ne moraju biti uvijek izrečene nego je smisao taj da mi slaveći svetu misu uključimo u molitvu potrebe Crkve i svijeta. To možemo učiniti naprimjer predanjem i posvetom sebe i svojih molitava Isusu kristu po Mariji pa da ona mjačinski s njima raspolaže na veću slavu Božju i spasenje duša. Pogotovu ne možemo nikoga svjeno isključiti iz dobročinstava svete mise kako to dalje kaže svetac.

³ Jasna je nakana sveca da treba nastojati ući u duh molitve a ne recitirati je kao takvu u trenutku pristupanja svetoj pričesti.

za grešnika što bi učinio da se obratim? Zato svom snagom se želim preobraziti i pristati zauvijek uz tebe”?

Ipak nemoj misliti da možeš to učiniti svojim snagama nego uz pomoć njegove milosti. Neka se Isus udostoji udijeliti je tebi i meni. Amen!

DODATAK:

Molitve za svetu Pričest

(Sv. Ivan Eudes)

Budući da naš Gospodin Isusa Krist dolazi nama u Presvetoj Euharistiji s tolikom poniznošću da se snizi do te mjere da uzme lik i izgled kruha kako bi se dao nama s tako gorućom ljubavlju i u ovom sakramentu nam daje najviše, najdragocjenije i najdraže od svega što posjeduje, mi se trebamo njemu približiti i primiti ga u ovom sakramentu u dubokoj poniznosti i s velikom ljubavlju. Ovo su dva glavna stava s kojima treba ići na svetu pričest. Kako bi do njih došlo možemo moliti slijedeće molitve.

Molitva pripreve za svetu Pričest

Isuse, moje svjetlo i moje posvećenje, otvori mi oči duha i ispuni mi dušu tvojom milošću kako bih shvatio važnost čina pričešćivanja, sveto pristupao svetoj pričesti tebi na slavu. Dušo moja pažljivo promatraj koja je divna uzvišenost čina na koji se pripravljaš, kolika je svetost i dostojanstvo Onoga koga primaš. Spremaš se za najveće, najvažnije, najsvetije božansko djelo, koje se može učiniti jer primiti ćeš u tvoja usta, u tvoje srce, u tvoju utrobu u tvoju nutrinu tvoga Boga, Stvoritelja i Spasitelja, tvoga Gospodina Isusa.

Da u svoje biće češ. uistinu primiti Isusa osobno koji oduvijek boravi u krilu svoga Oca, Isusa koji je život, slava, blago i naslada vječnoga Oca, Isusa kojega su toliki patrijarsi, pravednici i proroci željeli vidjeti, ali ga nisu vidjeli, Isusa koji je devet mjeseci boravio u Marijinu krilu kojega je Ona hranila na svojim prsima i toliko puta nosila u svojim rukama, Isusa kojega su vidjeli kako hoda zemljom čineći dobro, jede i pije sa grešnicima, Isusa čije je tijelo bilo bičevano, rastrgano iz ljubavi prema tebi pribijeno na križ, istu onu krv koja je bila prolivena za tebe, Srce koje je za tebe bilo kopljem probodeno primiti ćeš ga u svoje srce.

Primiti ćeš i Isusovu dušu koji On na križu predade u ruke Očeve, ti ćeš je primiti u sebe. O kojeg li divnog čuda! Pa, ja ću primiti u sebe istog Spasitelja koji je slavno na Nebo uzišao i sjedi s desna Ocu i kojega će se vidjeti na kraju vremena kako veličanstveno s vlašću sudi cijeli svemir. O uzvišeni i divni Isuse! Anđeli čišći od sunca smatraju sebe nedostojnima da te gledaju, slave i časte, a ti želiš da te ja primim u moje srce i u moju dušu, te da u sebe primim cijelo Božanstvo, svo Presveto Trojstvo i cijeli raj. O moj Gospodine koje li dobrote! Otkuda meni sreća da se Gospodin Neba i zemlje želi nastaniti u meni koji sam pakao bijede i grijeha da bi me promijenio u raj milosti i blagoslova? O moj Bože koliko li sam nedostojan tako velike milosti! Ispovijedam pred Nebom i zemljom da više zaslužujem biti bačen u dubine pakla nego li da tebe primim u svoju dušu punu poroka i nesavršenosti.

Ipak moj Spasitelju, kad ti već želiš da se meni daruješ želim te primiti u svoj mogućoj čistoći, ljubavi i pobožnosti. Zato tebi dobri Isuse predajem moju dušu ti je sam pripravi kako želiš uništavajući u njoj sve što je tebi protivno, i ti je ispuni tvojom božanskom ljubavlju i svim drugim milostima i krepostima koje želiš naći u meni kad te primam.

O Oče Isusov, uništi u meni sve što žalosti tvoga Sina i učini me dionikom tvoje ljubavi prema njemu koju si osjećao prema njemu kad si ga primao u svoje Očinsko krilo na dan njegova Uzašašća.

O Duše Sveti, prikazujem ti svoju dušu, ukrasi je molim te svim milostima i

krepostima koje se traže da bi se dostojno u dušu primilo Spasitelja Isusa.

O Majko Božja učini me dionikom tvoje vjere, pobožnosti, ljubavi, poniznosti, čistoće i svetosti s kojima si ti pristupala toliko puta na pričest nakon Uzašašća tvoga Sina na Nebo.

O anđeli, sveti i svetice nebeske i vama prikazujem svoju dušu, prikažite je mome Isusu moleći ga da je dostojno pripravi, i da me učini dionikom vaše čistoće, svetosti i velike ljubavi kojom ga ljubite.

O moj Isuse, prikazujem ti svu poniznost i pobožnost, čistoću i svetost, ljubav i sve druge pripreme kojima su te sve svete duše u povijesti primale na zemlji. Kad bi mogao u sebi imati tu ljubav i pobožnost; kad bi to bilo moguće htio bi ih imati skupa s ljubavlju prema Bogu svih Anđela, Serafina i svih svetih na nebu i na zemlji kako bi te što dostojnije i svetije primio.

O moja slatka ljubavi, moj Isuse, ti sama ljubav prema meni u ovom Sakramentu ljubavi i dolaziš mi s beskrajnom ljubavlju, ah zašto i ja samo tebe ne ljubim kako bi te primio u dušu preobraženu u ljubavi prema tebi. O moj Spasitelju, nema za tebe dostojnijeg boravka od tebe samoga, i nema dostojnije ljubavi od tvoje kojom bi te se moglo primiti.

Dakle, da te ne primam u sebe samoga, bilo bi to odveć nedostojno, nego u tebe i ljubav koju mi iskazuješ bacam se i poništavam pred tvojim nogama, i koliko mi je moguće tebi se predajem moleći da uništiš u meni sve što tebi nije po volji, i da u meni upališ tvoju ljubav tako da dolazeći u moju dušu u njoj nađeš tvoju ljubav.

Završne napomene: Razmotri dobro ova zadnje riječi jer one izražavaju istinsku pripravu i spremnost duše s kojom se treba primati Sina Božjega u svetoj Pričesti. To je priprava svih priprava, koja sve druge obuhvaća i koju sam iskazao na kraju molitve za najuzvišenije i najproduhovljenije duše.

Isto tako pazi nemoj smatrati beskorisnu željeti imati u sebi svu pobožnost i ljubav svetih duša jer je jednog dana naš Gospodin kazao sv. Matildi kad se trebala pričesćivati a u sebi nije osjećala pobožnosti, neka poželi posjedovati svu pobožnost i ljubav svih svetaca koje su se prečišćivale i on je kazao da će silazeći u njeni dušu smatrati da ih ona uistinu posjeduje.

Isto tako čitamo u životu sv. Gertrude, koja je bila suvremenica sv. Matilde, da je jednog dana dok je išla na pričest i nije osjećala u sebi pripravu i pobožnost koju je željela, obratila se Gospodinu prikazujući mu sve pripreme svetaca i Djevice Marije. Malo kasnije, Isus joj se ukazao i rekao slijedeće riječi: “Uistinu si se pojavila predamnom i pred svecima onakva kako si to poželjela”.

Ah, dobri Gospodine, koliko si dobar da naše želje uzimaš za stvarnost!

Za vrijeme pričesti

Za vrijeme svete Pričesti čini tri stvari:

1. Trebaš se u duhu baciti pred noge Sina Božjega, koji je u tebi i klanjati mu se, moliti za oprostjenje svih svojih grijeha i nezahvalnosti, te da si ga primio u tako nečistu svoju dušu s premalo ljubavi.
2. Trebaš mu zahvaliti da se tebi dao i pozvati sve na Nebu i na zemlji da ga blagoslivljaju s tobom.
3. Kao što je se on potpuno sav dao tebi, tako se i ti trebaš potpuno njemu predati moleći ga da u tebi uništiti sve što se njemu protivi te da u tvojoj duši zauvijek učvrsti kraljevstvo svoje ljubavi i slave. Možeš moliti slijedeću molitvu.

Molitva nakon svete pričesti

O moj Isuse, Bože moj, moj Stvoritelju i Spasitelju kojeg li divnog čuda! Je li moguće da ja stvarno sada u svojoj duši posjedujem Tebe koji od uvijek boraviš u krilu Očevu, da u svojoj utrobi nosim tebe kojega je Presveta Djevica nosila u svom prečistom krilu, da ono ljupko Srce na kome se odmarao ljubljani učenik i koje je kopljem bilo probodeno sada se odmara u blizini moga siromašnog srca, da je tvoja presveta duša uistinu u meni, da je cijelo Presveto Trojstvo, svo božanstvo i sve što je najljupkije u Bogu, cijeli Raj došao boraviti u meni bijednom i nedostojnom stvorenju!

Ah Bože, kojeg li milosrđa i dara! Što da kažem i učinim pred tako velikom i divnom stvarnošću. O moj Isuse, neka sve moći moje duše i tijela sada padnu ničice pred tvojim Božanskim Veličanstvom i klanjanju se i iskažu dostojnu čast. Neka Nebo i zemlja sa svim stvorenjima sada dođu i padnu ničice pred tvojim nogama da ti skupa samnom iskazuju tisuće časti i blagoslova.

Isuse Bože moj, koje li moje smjelosti da sam te primio u tako prljavo mjesto, moju dušu, i sa tako malo pripreme tebe koji si Sveti nad svetima. Milosrđe, moj Spasitelju, molim svom snagom svoje duše molim za oprost kao i za sve moje prošle grijeha i nezahvalnosti cijeloga moga života. O željeni, slatki i preljubezni moj Isuse, o jedina ljubavi moga Srca, moje blagi i slavo moja, jedino moje zadovoljstvo i jedina moja nado!

Moj Isuse što da mislim o preobilnoj tvojoj ljubavi prema meni? Što da učinim tebi za ljubav koji si tolika divna djela učinio za mene? Kako da ti zahvalim? Ah moj Gospodine prikazujem ti sve blagoslove koji su ti uputili i koje će ti u vječnosti uputiti Tvoj Otac, Duh Sveti, tvoja Presveta Majka, svi anđeli i sve svete duše koje su se pričešćivale. O Bože moj neka se sve što je u meni preobrati u ljubav i slavljenje tebe. Neka te tvoj Otac, Duh Sveti, tvoja i moja Majka, anđeli i sveci zauvijek u vječnosti blagoslivlju za mene! Oče Nebeski, Duše Sveti, Majko Isusova, anđeli i sveci blagoslivljate Boga umjesto mene.

O dobri Isuse ti si se sav predao meni s beskrajnom ljubavi, pa se i ja u toj istoj ljubavi tebi predajem. Predajem ti moje tijelo, moju dušu, moj život, moje misli i dijela i sve što posjedujem i sa samim sobom da time raspolažeš u vremenu i vječnosti kako se tebi sviđa za tvoju čistu slavu. O Bože moj i Gospodine ti sam svojom rukom odstrani sve što nije tebi po volji kako bi me mogao potpuno zaposjesti.

Uništi u meni moje sebeljublje, moju volju, moju oholost i sve poroke i potajne zle sklonosti. Utvrdi u mojoj duši kraljevstvo tvoje čiste ljubavi, tvoje svete salve, tvoje božanske volje da te od sada pa nadalje savršeno ljubim i ništa ne ljubim izvan tebe, da moje jedino zadovoljstvo bude tebi ugađati, moja slava tebe proslavljati, moja najviša sreća vršiti tvoje svetu volju.

O moj Isuse učini da u meni kraljuje tvoja poniznost, ljubav, blagost, strpljenje, čistoća i sve tvoje kreposti, odjeni me tvojim duhom i tvojim osjećajima i tvojim sklonostima da samo ti u meni živim. Poništi u meni sve što se tebi protivi a proslavi sve što je tebi po volji. O moj Spasitelju prikazujem ti sve osobe za koje sam dužan moliti, sebi ih suobličiti, ispuni svojom svetom ljubavlju, i učini za njih sve što sam molio za sebe. (San. Giovanni Eudes, *La vita e il regnodi Gesu nelle anime cristiane*, Rim 1925, st.125-133)

Završna napomena: Ne zaboravite na kraju moliti za oprost koje je Crkva udijelila za svetu pričest. (Sv. Ivan Eudes sada piše om praksi oprosta koja je vrijedila u njegovo vrijeme. Mi vam donosimo jednu molitvu...

Crkva je za mnoge pobožne vježbe udijelila oprost, pa tako i za neke molitve nakon svete pričesti. Osobi koja izmoli ovu molitvu svaki put zadobiva djelomični oprost, a nakon svete pričesti i potpuni oprost ako još doda Oče naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu na nakane svetog oca Pape.

Evo, moj dobri i preslatki Isuse, pred licem se tvojim bacam na koljena i s najvećim žarom srca molim te i zaklinjem: utisni mi u srce živa čuvstva vjere, ufanja i ljubavi, te pravu pokoru za moje grijehе i čvrstu odluku da ih popravim. To molim promatrajući u sebi i gledajući u pameti tvojih pet svetih rana i imajući pred očima ono što je prorok David rekao o tebi, dobri Isuse: Proboli su ruke moje i noge moje, izbrojiti mogu sve kosti moje.

Poklon svetootajstvenom Isusu

(Bl. Marija Propetog Isusa Petković)

Ja dolazim k tebi premili Isuse, da ti se poklonim i da ti prikažem svoje srce. Blagoslovljen bio u Presvetom Sakramentu, gdje dan i noć boraviš iz ljubavi prema nama, da nas jačaš i da se s nama u sv. Pričesti sjediniš. O premilostivi Isuse, što da ti dadnem kao zadovoljštinu kad u sebi vidim samo bijedu i grijehе. Nad grijesima i bijedom svojom tugujem pa ti prikazujem bol svoje raskrajane duše, svoje srce i svoj život. Prikazujem ti današnje moje patnje, moj rad, sve Isuse, primi za zadovoljštinu uz čast koju ti prikazuju anđeli na Nebu, uz krv mučenika, ljubav nevinih i pokornika, uz žrtve misionara i tvojih službenika. O Isuse primi sve kao naknadu tvome presvetome Srcu.

Četvrt sata pred Presvetim

(Sv. Antun Marija Claret)

Sv. Antun Marija Claret 1807-1870, biskup na Kubi, osnivač redovničke zajednice Sinova Bezgrešnog Srca Marijina. Sv. Antun je napisao ovaj molitveni nagovor tako Isus iz Presvetog Sakramenta progovara pojedinoj duši.

Ne trebaš mnogo znati da mi se sviđaš, dovoljno je da me ljubiš. Razgovaraj samnom jednostavno, kao da razgovaraš s najboljim prijateljem.

Želiš me za nekoga nešto moliti?

Reci mi njegovo ime i kaži što želiš da sada za njega učinim. Traži mnogo toga! Ne ustručavaj se moliti! Govori mi jednostavno i iskreno o siromašnima koje želiš utješiti. O bolesnicima čije patnje gledaš, o zalutalima koje žudiš vratiti na pravi put. Za svakoga mi reci barem jednu riječ.

Što je tobom, zar ne trebaš za sebe kakvu milost?

Reci mi otvoreno da si možda ohol, sebičan prevrtljiv, neuredan... i onda me zamoli da ti pomognem tvojim malim ili velikim naporima koje činiš da se toga oslobodiš. Nemoj se stidjeti! Mnogi su pravednici, mnogi sveci na Nebu imali iste mane kao i ti. Ali oni su ponizno molili i... pomalo su ih se oslobađali. Nemoj se ustručavati zamoliti me i za zdravlje, za uspjeh u svome radu, poslovima, učenju, Sve ti to mogu i hoću dati. Želim da me moliš za sve ono što ne priječi tvoje posvećenje, nego ga potiče i olakšava. Reci mi što ti je baš danas potrebno. Što da ti učinim? Kad bi samo znao koliko ti žarko želim pomoći!

Imaš li kakvu osobitu potrebu?

Povjeri mi ju! Što te zaokuplja? O čemu razmišljaš? Što želiš? Što mogu učiniti za tvoju obitelj, tvoga brata, sestru, muža, ženu, sina, kćer, prijatelje, pretpostavljene... Što ti za njih želiš učiniti? A što želiš da ja za njih učinim? Zar ne želiš da se ja proslavim? Ne bi li želio učiniti neko dobro djelo svojim prijateljima koje jako voliš, a koji možda žive ne misleći na mene! Reci mi što te danas posebno zaokuplja. Što najviše želiš? Kojim bi to sredstvima

ostvario? Reci mi ako ti nešto ne uspijeva i ja ću ti pokazati što je tomu razlog. Zar ne želiš da budem potpuno tvoj?

Osjećaš li se možda tužno ili bezvoljno?

Ispričaj mi sve pojedosti! Što te rastužilo? Tko te povrijedio? Što je povrijedilo tvoje dostojanstvo? Tko te prezreo? Povjeri mi sve i uskoro ćeš mi moći reći da si potaknut mojim primjerom sve oprostio i zaboravio. Kao nagradu utješiti ću te svojim blagoslovom. Bojiš li se možda? Osjećaš li u duši neku tjeskobu koja je neopravdana, ali ti ne prestaje razdirati srce? Baci se u naručje moje providnosti! Ja sam s tobom, tu kraj tebe! Ja sve vidim, sve čujem i ni trenutka te neću ostaviti u nevolji. Osjećaš li odbojnost prema ljudima koji su te voljeli, a sad su se od tebe udaljili i zaboravili te bez ikakva razloga? Moli za njih i ja ću ti ih vratiti ako nisu prepreka tvome posvećenju.

Zar mi nemaš reći i nešto lijepo?

Zašto mi ne dopuštaš da se s tobom radujem, pa ja sam ti uistinu prijatelj. Ispričaj mi što te je jako utješilo i razveselilo nakon našeg posljednjeg susreta! Vjerojatno si doživio neko ugodnom iznenađenje, čuo dobru vijest, primio pismo koje te je razveselilo, doživio znak pažnje. Možda si savladao neku poteškoću, izišao iz bezazlene situacije? Sve je to moje djelo! Jednostavno mi reci: Oče moj hvala ti.

Zar mi nećeš ništa obećati?

Ja vidim dubine tvoga srca. Ljude se može prevariti, ali ne Boga! Zato budi posve iskren! Jesi li čvrsto odlučio da se više nećeš izlagati onoj zavodljivoj prigodi za grijeh, da više nećeš čitati onu knjigu koja nadražuje tvoju maštu, da se više nećeš družiti s onim ljudima koji unose nemir u tvoju dušu? Hoćeš li opet biti blag, ljubazan i uslužan prema onomu bližnjemu kojega si smatrao svojim neprijateljem jer se ogriješio o tebe? Dobro sada se vrati svojim svakodnevnim obavezama, svojemu poslu, svojoj obitelji, učenju. Ali ne zaboravi četvrt sata koji smo ovdje zajedno proveli! Sačuvaj koliko možeš: Šutnju, unutarnju sabranost, skromnost i ljubav prema bližnjemu. Ljubi moju Majku koja je i tvoja Majka! Dođi mi ponovno sa srcem još ispunjenijim ljubavlju i još predanijim mojemu Duhu. Tada ćeš svakoga dana u mom Srcu nalaziti dobrotivost i novu utjehu.

Euharistijskom Isusu, vječnom sjaju

(Molitve službenice Božje Marije Knadide od Euharistije)

1. O moja božanska Euharistijo, snažno kucanje moga srca, preslatki zanose i privlačnosti čitavog mog života, kad bih samo mogla iskazati ti svoju hvalu! Željela bih da mogu izreći to što osjećam za te, to što je provrelo u mom srcu u određenim trenucima, zahvaljujući ti, to što si mi darovao i to što sam ti dala. Nažalost, ne uspijevam – samo ti to znaš. Samo bi ti, kao tajanstveno ogledalo, mogao odraziti to što je skriveno u mom životu. O Isuse, kakve bi se tada boje vidjele, kakva vatra i kakva priča! Iako želim živjeti skrivena, moje srce, opijeno tvojom ljubavlju, toliko bi se puta htjelo otvoriti i razglašavati tvoj dar, moja Ljubavi u božanskom Sakramentu!

2. Isuse moj, koliko te ljubim! U mom srcu je skrivena neizmjerne ljubav prema tebi, o moja Ljubavi postala Sakramentom. Moje srce se razdire od čežnje i nježnosti prema tebi. Mjeri koliko želiš, Gospodine, tu ljubav. Mjeri! Nakon što budeš izmjerio mnogo, mnogo, kad ti se učini da si završio morat ćeš početi ponovno. I tako mnogo puta, uvijek! Ljubavlju neizmjernom, oprost mi, ljubim te! Isuse moj, kako te ostaviti? Ti si tamo, u božanskoj Euharistiji, za nas, za mene! Čak i beskorisno, bez da išta osjećam, dovoljno mi je biti gdje si ti da me ti vidiš.

3. Koliko bih željela, Isuse, da me razumiju, koliko bih željela biti apostol svete pričesti, koliko bih željela da je svi iskuse! Oprosti mi, Isuse, ako griješim, ali kad bih znala da duše nemaju drugo vrijeme da ga u molitvi namijene za tebe, nego samo pola sata ili deset minuta na dan, tih pola sata ili tih deset minuta ne bih upotrijebila za drugo nego za svetu pričest. Euharistijski Isuse, u mom životu ti si bio ljubav a također i mučeništvo: sjeti se kako sam u mojim beskrajnim žrtvama, u mojem trpljenjima, u mojim patnjama i suzama, željela širiti ljubav prema tebi, znanje i svetu ludost za sjedinjenjem s tobom u svetoj pričesti, s tobom zatvorenim i ostavljenim. Sjeti da sam željela tebe sijati. Neka dođe tvoje euharistijsko kraljevstvo!

4. Božanska Euharistijo, Marija bijaše ta koja mi te darovala. Ne bih te mogla imati da Marija nije pristala postati tvoja majka, o moja utjelovljena Riječi. Ne mogu te odvojiti od Marije, niti odijeliti Mariju od tebe. Zdravo Tijelo, rođeno od Marije Djevice. Zdravo Marijo, zoro Euharistije. Vi, slatke ljubavi, jedno ste u mom srcu i od te svete Ljubavi želim izgorjeti. Marijo, Majko moja, učini da te usrećujem zauzimajući tvoje mjesto ovdje dolje uz Isusa u presvetom Sakramentu. Učini da te nasljedujem u svemu, Majko moja. Ljubite, ljubite, ljubite, ovu Majku ljubavi i nasljedujte je! No ako je hoćete još više ljubiti, ljubite njenog Isusa u Hostiji: zauzmite Marijino mjesto uz Isusa. Da, ljubav prema Mariji dat će vam i ljubav prema Isusu.

5. O moj Ljubljeni, koliko trpim pri pomisli na uvrede i kad vidim pogrde koje ti ljudi zadaju u ovom uzvišenom Sakramentu. Željela bih ja sama postati štit i primiti sve na sebe. O Oče nebeski, pomislite na vašega jedinorođenoga Sina koji je postao kruhom za ljude. O slatki Isuse, nastoj se zaštititi iz ljubavi prema meni. O sveti anđeli svetohraništa čuvajte ovo veliko blago za naša srca i daleko držite zlobnike i oskrvnitelje. Ti mi sve skrivaš, Gospodine: koliko ti se puta zato žalim! Ti mi skrivaš sve ono što trpiš i primaš. Kad bih uistinu poznavala oskrvnuća, hladnoće i zlo loše postupanje koje ti primaš u Sakramentu, vjerujem da to ne bih mogla podnijeti od muke i to bi za mene bila agonija. Unatoč straha od moje slabosti i od mojih bijednih snaga, želim svejedno znati sve.

6. O sveti Tabernakule, Ispred tvojih vrata uzdišem i jecam za ljubavlju. Ljubim te, moje veliko Dobro, i ne znam te više napustiti. Kružim uvijek oko tvoga prebivališta. Otvori mi napokon, Gospodine, pusti me da dođem k tebi. U svakom trenutku ti se klanjam, ljubljena Hostijo, jedina sreća moja. Željela bih pred tvoje noge donijeti čitav svijet. Ljubljena Hostijo, Bože zatvoreniče, ti si jedini čar mojih očiju. O lijepa Hostijo, Kruše božanski, kad spadne veo, vidjet ću te napokon kakav jesi, kao u Nebu!

7. Isuse, ljubljena Hostijo! Hostijo neokaljana, beskrajni čaru moje duše, željela bih te uvijek gledati, piti od tebe neizmjernu ljubav i čistoću. Željela bih ti biti slična i usrećivati te. O Moj Isuse, daruj mi sjaj hostije. Daruj mi bjelinu neokaljane hostije. O Božanska hrano, željela bih se pretvoriti u tebe i postati za tebe i kao Ti čista hostija, preslatka i sveta. Kako ja nalazim zadovoljstvo u tebi, tako bih željela da ti možeš nalaziti zadovoljstvo u meni. Hostijo sveta i prečista, ispunjam se tvojom čistoćom. Ti koji si život, učini da ja živim od tebe. Još jednom se posvema posvećujem tvojoj ljubavi. Posvećujem ti sve svoje osjećaje, svoje čežnje, svoje težnje i sve svoje želje. Želim te, jedino i uvijek tebe. Prikazujem ti svu svoju ljubav, kao bujicu: otkad je moje srce prvi put zakucalo, pa sve do dana kad će se ugasiti.

8. O vječni sjaju, moje te oči traže kao što dijete traži svoju mamu. Svi moji pogledi i moje misli za tebe su. Od jutra do večeri i od večeri do jutra, vidim samo tebe, i uzdišem samo za tobom. Kada se san povlači s mojih očiju, tražim te i želim te, raju moj i blago moje. Sve dane i sve noći, već godinama, tamo sam gdje si tu u Sakramentu: u svim svetohraništima i na svim mjestima gdje se nalazi onaj izgubljeni komadić, ona ukradena ili oskrvnjena hostija. Ne napuštam te, moj Isuse!

9. Primi me, kao vječno svjetlo, ushićenu od tvoje ljubavi. Klanjajući se, zahvaljujući, nadoknađujući, zakriljujem te svojom ljubavlju kako bih te obranila od oskvrnitelja i od zlobnika i udaljila ih od tebe. Nebeski Otac mi to dopušta. Noću i danju slijedim te srcem, o Isuse, dok silaziš kao hostija u duše okaljane grijehom, bezbožne ili pune hladnoće i nemara. Prepuna beskrajne boli, molim te oprostjenje za njih i iskazujem zadovoljštinu. Ljubim te, klanjam ti se, slavim te i zahvaljujem ti. Iz ljubavi prema meni, nemoj sići u te duše, ali ih obrati. Ljubim te, moje Dobro u Sakramentu, i željela bih da tvoj život odsjajava preko mene. Željela bih da hostija sjaji, da njen sjaj izbija iz mojih očiju, iz moga lica, iz mojih usta, iz mojih grudi. Željela bih te pokazati svima, o Kruše života, i sve očarati tvojom divotom. O lijepa i neokaljana Hostijo, tvoja sam, kao tvoje vlasništvo koje je označeno tvojim znakom: hostija! Zašto te ljudi ne poznaju? Ti si sreća i sve su ljepote i radosti skupljene u tebi, ali ljudi to ne znaju. Ne shvaćaju te i lutaju daleko od staze koja vodi u oazu istinske sreće. O Isuse, kad bi svijet poznavao tvoje presveto Srce, tvoju goruću želju da sve učiniš sretnima! Kada bi znao koliko si učinio i koliko nastavljaš činiti za svakoga od svoje otkupljene djece!

10. O ljudi, do kada ćete nepoznavati ljubav Sina Božjega prema vama? Već dvadeset stoljeća je zatvorenik za vas u presvetom Sakramentu, rob ljubavi pod sakramentalnim prilikama, neprestana žrtva za vas. Živite u zaboravu svega toga? A do kada? Zar će vas uvijek trebati prisiljavati da pristupite svetom stolu, da sudjelujete u svetoj misi da posjetite svoga Boga punog ljubavi i Spasitelja? Dokle će trajati ta pretjerana nezahvalnost i ta besmislenost? Kada ćete shvatiti Isusovo srce? Vama upravljam, šireći ruke, tako tjeskoban krik svoga srca: 'Probudite se! On više ne može to podnijeti! Dođite i kušajte i imat ćete mir i sreću! Da, o moj Isuse, ti nas jedini usrećuješ u ovom životu jer samo s tobom radost i osmijeh nikad ne prestaju. Tko tebe nađe, nađe sve. Kada te i ja u svojoj mladosti nađoh, pronađoh uistinu sve!

11. Hoću li uspjeti vidjeti te ljubljenog, traženog, obožavanog, opsjedanog od srdaca noću i danju? O moj Isuse, željela bih te vidjeti ljubljenog sve do ludosti. Spomeni se, Isuse, oblikovati svoje tabernakule sa još žarčim srcima, osobito srcem Marijinim. O Marijo, od tebe sam primila Euharistiju: zahvaljujem ti, Majko. Sretni smo što imamo Isusa s nama kao našu hranu. Majko najnježnija, neprestano je blagdan! Molimo te da zahvališ presvetom Trojstvu za nas. Ipak se Isus nalazi samo u svetim tabernakulima te je danju i noću vrijeđan i ostavljen. To mi nanosi veliku bol. Neću biti sretna ako ga ne budem vidjela okruženog srcima i ljubavlju. Na to misli Ti: učini da jedna kruna srdaca okružuje sva svetohraništa, noću i danju, izbliza i izdaleka. Misli na to, Marijo, jer ako hoćeš, možeš to učiniti. Tebi se, Majko moja, darujem i posvećujem. Učini me da ljubim i živim Euharistiju. Osljepila bih od snage kojom je gledam! Učini da umrem od ljubavi za moju hostiju, o Marijo. Amen.

Priprave na svetu pričest

(Sv. Faustina Kowalska)

Najsvečaniji trenutak u mom životu je onaj u kome primam sv.pričest. Čeznem za svakom sv.pričešću, za svaku svetu pričest zahvaljujem Presvetom Trojstvu. Kad bi anđeli mogli biti zavidni, pozavidjeli bi nam dvije stvari: Svetu pričest i trpljenje.

1. Danas se pripremam na primanje tebe kao zaručnica na dolazak svoga zaručnika. On je veliki Gospodin, moj Zaručnik. Nebesa ga ne mogu okružiti. Serafini koju su u njegovoj najvećoj blizini, pokrivaju svoje lice i bez prestanka kliču. Svet, svet, svet...

Taj veliki Gospodin je moj zaručnik. Korovi anđela pjevaju mu, pred njim nestaju prijestolja, pred njegovom svetošću blijedi sunce. Ipak taj veliki Gospodin je moj Zaručnik O moje srce pusti sada veliko čuđenje, kako ga drugi slave, jer zato ti nemaš vremena, budući da se On približava upravo tvojim vratima. Žurim ga pozdraviti i pozivam ga u stan svoga srca duboko se klanjajući njegovoj veličini. Ipak Gospodin me podiže iz prašine i poziva me kao

zaručnicu sjesti uz sebe, da bi mu sve ispričala što se događa u mome srcu.

Ohrabrena njegovom dobrotom naslanjam svoju glavu na njegove grudi i sve mu pričam. Najprije govorim o tome što ne bi inače nikome kazala. Onda govorim o potrebama Crkve i o dušama jadnih grešnika koliko su jako potrebne njegova milosrđa. Ali vrijeme protječe brzo. Isuse moram ići svojim obavezama, što na mene čekaju. Isus mi reče da još ima vremena do rastanka. Uzajamni duboki pogled i prividno se rastajemo na kratko, ali nikada stvarno. Naša su srca uvijek sjedinjena i kad sam izvanjski nesabrana zbog različitih obaveza. Isusova nazočnost stalno me uranja u pobožnost.

2. Danas je moja priprava na Isusov dolazak kratka, ali prožeta snažnom ljubavlju. Božja me nazočnost prožima i raspaljuje moju ljubav prema njemu. Nema riječi, samo nutarnje razumijevanje, Ljubavlju posve ponirem u Boga. Gospodin se približava boravištu moga srca. Nakon primanja sv.pričesti toliko sam prisebna da mogu otići u svoju klupu. U tom trenutku ponire moja duša posve u Boga a ja ne znam što se oko mene događa. Bog mi daruje iznutra spoznaju svojega Božanskog Bića. Ti su trenuci kratki, ali prožimajući. Duša izlazi iz kapele u dubokoj sabranosti i nije jednostavno rastresti je. Onda dotičem zemlju kao s jednom nogom. Nijedan žrtva preko dana mi nije teška niti mučna. Svaka prigoda stvara novi čin ljubavi.

3. Danas pozivam Isusa kao ljubav u moje srce. Ti si sama ljubav. Cijelo se Nebo zapaljuje na tebi i ispunja se ljubavlju moja duša žudi za tobom kao cvijet za suncem. Isuse dođi hitro u moje srce, jer ti zacijelo vidiš, kako se cvijet ispruža prema suncu, tako se ispruža moje srce za tobom. Otvaram kalež svoga srca da bih primila tvoju ljubav. Kad je Isus došao u moje srce, sve je u mojoj duši drhtalo. Od života i topline. Isuse primi moju ljubav srca i ulij tvoju ljubav u njega, vruću koja se zna žrtvovati i posve zaboraviti.

4. Danas je moj dan obilježen žrtvom, danas se pripravljam za dolazak Kralja. Što sam ja, a što si ti moj Gospodine, kralju slave vječne slave. O srce jesi li svjesno tko danas tebi dolazi? Da znamo to, ali čudnovato, ne mogu to shvatiti. Kad bi to bio samo kralj, ali to je Kralj kraljeva, Gospodin gospodara. Pred njim se tresu moć i sila.

Danas on dolazi u moje srce. Čujem On se približava. Požuri mu u susret i pozovi ga. Kad je on stupio u boravište moga srca, moju dušu obuze tako veliko divljenje, da je padajući mu pod noge izgubila svijest. Isus joj je pružio svoju ruku i posjeo je uz sebe. Umirio ju je.

«Ti vidiš, ja sam ostavio prijestolje Neba da bih se sjedinio s tobom. Što vidiš samo je rub i tvoja duša već gubi svijest pred ljubavlju, ipak koliko će se čuditi tvoje srce kad me ugledaš u svoj slavi? Ali hoću ti pokazati da vječni život mora početi već na zemlji u sv. Pričesti. Svaka sv. Pričest osposobljuje te susretati Boga se s Bogom u vječnosti».

Ništa te ne molim moj kralju premda znam da mi ti sve možeš dati. Molim te samo za jedno: Ostani vječno kralj moga srca. To mi je dovoljno. Danas obavljam redanje mome kralju po vjernosti nutarnjim nadahnućima.

5. Danas nastojim oko posebne priprave: Ne mogu misliti, premda osjećam mnogo. Čeznem za trenutkom u kome Bog dolazi u moje srce. Bacam se u njegove ruke i govorim o svojoj nesposobnosti i bijedi. Istresam svu bol moga srca jer ne mogu ljubiti Isusa kako bi ga željela ljubiti. Probuđujem čine nade, vjere i ljubavi mi tako živim cijeli dan.

6. Danas je moja priprava samo kratka. Jako živa vjera prijeti razdrijeti zastor ljubavi. Božje nazočnost prodire mojim srcem kao što zraka sunca prodire kroz kristal. U trenutku kad primam Boga, cijelo moje biće uroni mu njega. Obuzima me čuđenje i divljenje kada vidim Božju salvu kako se spušta prema meni koja sam čista bijeda. Mojoj se duši otima zahvalnost prema njemu za sve milosti koje mi dariva a posebno za milost zvanja na njegovu isključivu službu.

7. Danas se želim u sv.pričesti sjединiti s Isusom tako tijesno koliko je moguće u ljubavi. Toliko duboko žudim za Bogom da pomišljam kako ne mogu dočekati trenutak u kojemu mi

svećenik pruža svetu Pričest. Moja je duša pala kao u nesvijest za Bogom. Kad sam ga primila u svoje srce, razdire se zavjesa vjere. Ugledah Isusa koji mi reče: *Moja kćeri, tvoja me ljubav nagrađuje za ravnodušnost mnogih duša*». Nakon tih riječi ostadoh sama, ali cijeli dan sam živjela s tim činim zadovoljštine.

8. Danas osjećam u svojoj duši ponor bijede. Želim ići na svetu pričest kao izvoru milosrđa i posve sebe uroniti u taj ocean ljubavi. Kad sam primila Isusa bacila sam se posve u Njega kao u bezdan neizmjernog milosrđa. I što sam više osjećala da sam sama bijeda to je više raslo moje povjerenje u njega. Cijeli dan provodim u ovom poniznom držanju.

9. Danas u mojoj suši vlada držanja djeteta. Sjedinjujem se Bogom kao dijete s Ocem. Osjećam se u potpunosti Božjim djetetom. Kad sam primila sv. Pričest zadobila sam dublju spoznaju Nebeskog oca i njegova Očinstva prema dušama. Danas živim u slavljenju Presvetog Trojstva. Zahvaljujem Bogu da nas je blago primio kroz milost kao svoju djecu.

10. Danas se želim posve izmijeniti u Isusovu ljubav i tako s njime prikazati Nebeskom Ocu. Za vrijeme sv. Mise ugledah dijete Isusa u kaležu. On mi reče: *Tako kao što ti mene vidiš u ovom kaležu ja boravim u tvome srcu*. Nakon svete pričesti osjećala sam u svome vlastitom srcu kucanje Srca Isusova. Premda sam već duže vremena svjesna da sveta pričest u meni traje do slijedećeg pričešćivanja, klanjam se cijeli dan Isusu u mom srcu i molim ga da zaštiti svojom milošću malu djecu od zla što im prijeti. Živa čak tjelesno osjetna nazočnost, traje cijeli dan i uopće me ne smeta kod ispunjavanja mojih obaveza.

11. Danas moja duša želi pokazati Isusu na poseban način svoju ljubav. Kad je gospodin došao u moje srce bacila sam mu se pred noge kao neki ružin pupoljak. Ja želim, da miris moje ljubavi bez prestanka uzlazi podnožju presvetog Trojstva. Vidiš li Isuse, u tom ružinom pupoljku, je sve moje srce za tebe, ali ne samo onda kada izgara u žaru. Također i preko dana ti želim vjernošću Božjoj milosti iskazivati moju ljubav. Danas želim sve poteškoće i patnje koje me zadese najbrže prihvatiti, kao neki pupoljak ruže i baciti ih tebi Isuse pod noge. Nevažno je da li se povrijedi ruka ili štoviše srce.

12. Danas se moja duša pripravlja za Otkupitelja koji je sama dobrota i ljubav. Kušnje i rastresenost razvlače me naokolo i ne dopuštaju mi se pripremiti na Gospodinov dolazak. Stoga te želim to čeznutljivije primiti. Gospodine, jer znam da ćeš me pri tvom dolasku osloboditi ove. Ali ukoliko je tvoja volja da trebam trpjeti, onda me ojačaj za borbu. Isuse moj Otkupitelju, ti si blago došao u moje srce, Rastjeraj rastresenost koja me omela u razgovoru s tobom.

Isus mi uzvratil: *«Ja želim da si uvježbana u borbi, kao vitez koji može zapovijedati drugima u borbenoj bitci. Tako se trebaš i ti, moje dijete, savladavati u najvećim poteškoćama i ništa te ne smije od mene udaljiti, čak ni tvoji neuspjesi»*. Danas sam se borila cijeli dan s jednom poteškoćom, za koju ti Isuse znaš...

13. Danas moje srce drhti puno radosti. Vrlo čeznem za tim da Isus dođe u moje srce. Ja napijem, moje srce puno čežnje izgara u sve većoj ljubavi. Kad je Isus došao bacila sam se kao dijete u njegovo naručje. Ispričah mu svoju radost. Isus je slušao izjave moje ljubavi. Molila sam Isusa za oprostjenje budući da se nisam pripravljala za svetu pričest jer sam neprestano mislila kako da s njime podijelim moju radost. Isus mi je uzvratil: *«Meni ja najdraža takva priprava kojom me danas primaš u svom srcu. Danas posve posebno blagoslivljam tvoju radost. Neka danas ništa ne narušava tvoju radost»*.

14. Danas se moja duša pripravlja na dolazak Gospodinov kome je sve moguće. On me može učiniti savršenom i svetom. Pripravljam se brižljivo za njegov dolazak, ali tu se pojavljuje jedan poteškoća. Kako mu je sada predstaviti? Odmah je guram na stranu. Tako ću je iznijeti kako diktira moje srce. Kad sam primila Isusa u sv. Pričesti, moje srce uzviknu svom snagom: Isuse promijeni me u drugu hostiju. Želim biti za tebe živom hostijom! Ti si

veliki svemogući Gospodin. Ti mi možeš iskazati tu milost. Gospodin mi uzvрати: « *Ti si živa hostija, koja je draga nebeskom Ocu, ali promisli što je hostija, žrtva dakle...*

O moj Isuse razumijem značenje hostije. Želim biti živom hostijom pred tvojim veličanstvom, živom žrtvom koja svakodnevnice gori tvojoj časti. Kad moje snage počinju popuštati sv.pričest će me podržavati i davati mi snagu. Zaista bojim se dana u kojem neću primiti sv.pričest. Moja duša crpi posebnu snagu iz sv. Pričesti. O Živa Hostijo svijetlo moje duše!

15. Danas se moja duša pripravlja na svetu Pričest kao na vjenčanje, pri čemu svi sudionici svečanosti zrače neizrecivom ljepotom. I ja sam pozvana na tu svečanost ali u sebi ne vidim ljepote, samo bezdan bijede. Također kad se ne bi osjećala dostojnom sjediti za stolom silom bi se ugurala pod stol i do nogu Isusovih prosjačila mrvice što padaju pod stol. Budući da poznajem tvojem milosrđe, dolazim k tebi o Isuse jer prije će prestati moja bijeda nego se iscrpi dobrota tvoga Srca. Stoga ću danas pobuditi pouzdanje u Božansko milosrđe.

16. Danas me okružuje Božja slava. Ne mogu si pomoći na nikoji način da bi se bolje pripravila. Cjelokupno sam obavijena Bogom. Moja duša izgara u njegovoj ljubavi. Znam samo ovo, ja ljubim i ljubljena sam. To mi je dovoljno. Nastojim preko dana ostati vjeran Duhu Svetome slijediti njegove zahtjeve. Trudim se oko nutarnje tišine, da bih čula njegov glas...

Sadržaj

Predgovor

Uvod

1. O četverostrukom prethodnom ispitu samoga sebe prije Svete Mise

- 1.1. Neka svatko ispita svoju vjeru kojom pristupa oltaru
- 1.2. Neka svako ispita o nakani i raspoloženju s kojim pristupa oltaru
- 1.3. Neka svatko ispita s kojom ljubavlju i željom pristupa oltaru
- 1.4. Neka svatko ispita samoga sebe i s kojom nakanom pristupa oltaru

2. O pokajanju i neposrednoj pripravi i slavljenju Mise

Dodatak:

1. Sv. Fuastina Kowalska: Moja priprava na svetu Pričest
2. Isus želi da ljubi ljude: razgovor između Sveto Otajstvenog Isusa i duše